

[Startside](#) > ... > [Dine Rettigheder](#) > [Mindreåriges Rettigheder I Retssager](#) > [Latvia](#)

Mindreåriges rettigheder i retssager

Indholdet er leveret af

Letland

Letland

1. Barnets rets- og handleevne

Ifølge lettisk ret har personer, der har nået myndighedsalderen, dvs. 18 år, rets- og handleevne i civile sager, og sager vedrørende mindreårige indbringes for retten af deres retlige repræsentanter. Retlige repræsentanter er oftest barnets forældre eller værge.

I de tilfælde, der er fastsat ved lov, har mindreårige ret til at udøve deres civile processuelle rettigheder selvstændigt. I sådanne tilfælde kan der indkaldes retlige repræsentanter for at bistå den mindreårige under retssagen. Det skal bemærkes, at børn har ret til frit at give udtryk for deres synspunkter og til med henblik herpå at modtage og sende alle former for oplysninger og også har ret til at blive hørt i forbindelse med enhver sag, der vedrører dem. Hvis et barn er i stand til at afgive en udtalelse, skal der tages hensyn til den i overensstemmelse med barnets alder og modenhed.

2. Adgang til tilpassede procedurer

Domstolenes arbejde tilrettelægges, således at det sikres, at sager, der vedrører beskyttelse af et barns rettigheder og interesser, behandles hurtigst muligt.

I sager, der vedrører et barn, f.eks. skilsmisssager, fastlæggelse af et barns slægtskab og lignende, giver loven mulighed for et vidt spillerum for fremlæggelse af beviser. Med henblik på at afklare et barns synspunkter og forelægge dem for retten indbringes den kompetente kommunale myndighed generelt, dvs. en familiedomstol, der består af særligt uddannede fagfolk, som afklarer barnets synspunkter i et velkendt miljø.

3. Tværfaglige aspekter

Beskyttelsen af børns rettigheder sikres i samarbejde med familien, centrale og lokale myndigheder, offentlige organisationer og andre fysiske og juridiske personer.

I overensstemmelse med loven om beskyttelse af børns rettigheder koordineres samarbejdet mellem centrale og lokale myndigheder om spørgsmål vedrørende beskyttelse af børns rettigheder og familierettigheder, der henhører under deres ansvarsområde, af velfærdsministeriet.

Letland har en særlig procedure (kabinetsregulativ nr. 545 af 12. september 2017 om institutionelt samarbejde om beskyttelse af børns rettigheder) for tilrettelæggelsen af samarbejdet mellem centrale og lokale myndigheder og ikkestatslige organisationer på dette område. Det organiseres med hjælp fra rådgivende kollegier, der er oprettet i kommunerne og rådet for samarbejde om børneanliggender. I tilfælde, hvor der er behov for hurtig handling og samarbejde mellem flere institutioner, og hvor situationen ikke kan løses af en enkelt institution eller har vist sig umulig at løse i en længere periode, kan samarbejdsgrupper bl.a. undersøge individuelle sager vedrørende mulige krænkelse af børns rettigheder.

4. Uddannelse af fagfolk

Lovgivningen indeholder bestemmelser om en bred vifte af fagfolk (dommere, anklagere, advokater,

retsebedsmænd og retspsykologer), der vurderer et barns tilstand, sammen med autoriserede notarer, politipersonale, der arbejder med børn osv. — som skal tilegne sig specialviden inden for beskyttelse af børns rettigheder. Justitsministeriet tilrettelægger uddannelse af dommere i spørgsmål vedrørende børns rettigheder.

5. Barnets tarv

Ifølge loven om beskyttelse af børns rettigheder har barnets rettigheder og barnets tarv forrang i alle retlige forhold vedrørende et barn. I Letland skal alle handlinger, der involverer børn, og som udføres af centrale eller lokale myndigheder, offentlige organisationer, andre fysiske eller juridiske personer, domstole og andre retshåndhævende institutioner, først og fremmest respektere barnets rettigheder og barnets tarv.

Barnets tarv skal varetages af alle fysiske og juridiske personer i alle handlinger og beslutninger, der direkte eller indirekte påvirker eller kan påvirke barnet. Ved fastlæggelsen af barnets tarv bør målet være at finde en holdbar løsning på barnets situation under behørig hensyntagen til den specifikke situation og under overholdelse af de kriterier, der er fastsat ved lov.

6. Overvågning og fuldbyrdelse af afgørelser i retssager, der involverer børn

Så snart en retsafgørelse, der berører et barns rettigheder og tarv, får virkning eller bør fuldbyrdes straks, men ikke bliver det, kan barnets retlige repræsentant forelægge fogeden et fuldbyrdesdokument. Retten sender ikke oplysninger om retsafgørelsen til barnet personligt. Det formodes, at barnets forældre eller værge i egenskab af barnets retlige repræsentant, der handler i overensstemmelse med barnets tarv, vil forklare rettens afgørelse i overensstemmelse med barnets evne til at forstå den og meddele de nødvendige oplysninger om de fremskridt, der er gjort med fuldbyrdelsen af afgørelsen. Hvis det er nødvendigt med henblik på fuldbyrdelse af afgørelser i sager vedrørende forældremyndighed og samværsret, samarbejder dommeren med familiedomstolen og udsteder instrukser om, at de oplysninger, der er nødvendige for fuldbyrdelsen, skal gives, og at der skal gives møde i fuldbyrdesproceduren.

7. Adgang til retsmidler

I civile sager føres sager, der involverer mindreårige, af deres retlige repræsentanter, som normalt er barnets forældre eller værge. Hvis loven giver mindreårige mulighed for at udøve deres civile processuelle rettigheder uafhængigt, inddrages deres retlige repræsentanter også.

Der indføres et supplerende beskyttelsesinstrument for børn, som har en baggrund med vold i familien. Når et barn er udsat for vold eller tvang, kan en anmodning om beskyttelse af hensyn til barnets tarv ikke kun indgives af en af barnets forældre eller værge, men også af en familiedomstol eller en offentlig anklager. Dette betyder, at hvis barnets retlige repræsentant af en eller anden grund undlader at handle for at beskytte barnets rettigheder, kan en af ovennævnte kompetente myndigheder rette en anmodning til retten. Det skal bemærkes, at der kan anmodes om beskyttelse mod vold på et hvilket som helst tidspunkt i en civil retssag, herunder forud for anlæggelsen af et søgsmål.

8. Adoptionsprocedure, herunder international adoption

I Letland kan mindreårige børn adopteres, når det er i deres egen interesse. Retsgrundlaget for vedtagelsen er fastlagt i civilretten. Adoptionsproceduren er fastlagt i kabinetsforordningen. En adoption godkendes af retten. Et barn kan adopteres, hvis det forud for adoptionens godkendelse er blevet anbragt under adoptantens varetægt og tilsyn, og hvis en institution for værgemål og forældremyndighed, der er oprettet af en lokal myndighed — en familiedomstol — har fastslået, at barnet og den adopterende part er indbyrdes forenelige, og der er rimelig grund til at antage, at adoptionen vil føre til et ægte forælder-barn-forhold. Et barn, der er fyldt 12 år, skal give sit personlige samtykke til adoptionen.

En person, der ønsker at adoptere et barn, skal indgive den relevante anmodning til familiedomstolen. For at fastslå egnetheden til adoption foretager en familiedomstol en undersøgelse af adoptivfamilien i overensstemmelse med adoptionsproceduren. Et barn kan anbringes hos en adoptivfamilie efter afgørelse truffet af en familiedomstol.

I de tilfælde og i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat ved lov, er international adoption mulig, når det drejer sig om lande, der er bundet af Haagerkonventionen af 29. maj 1993 om beskyttelse af børn og om samarbejde med hensyn til internationale adoptioner og konventionen af 20. november 1989 om barnets rettigheder, med hvilken Letland har indgået en bilateral traktat, der fastlægger de nærmere bestemmelser for det gensidige retlige samarbejde i forbindelse med udenlandsk adoption. International adoption kan ske, når der er modtaget en udtalelse fra kommissionen for udenlandsk adoption, hvori det konkluderes, at adoptionsprocessen mellem landene er i overensstemmelse med principperne om beskyttelse af barnets rettigheder, der er fastsat i denne lov, og er i barnets bedste interesse.

■ Sidste opdatering: 19/08/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.